

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. број: Р4 р.11/16
Дана: 01.04.2016. године
НОВИ САД

Апелациони суд у Новом Саду, по судији Габриели Миловановић, у ванпарничном поступку предлагача **З.М.** из И., ..., коју заступа адвокат Н.С. из И., одлучујући о захтеву предлагача за заштиту права на суђење у разумном року од 07. маја 2015. године, дана 01.04.2016. године донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УТВРЂУЈЕ СЕ да је предлагачу **З.М.** из И., повређено право на суђење у разумном року, у поступку пред Основним судом у Старој Пазови, Судска јединица Инђија који се води под посл. бр. П1. 124/15 (раније бр. П1. 234/12).

Одбија се захтев да се Основном суду у Старој Пазови, Судска јединица Инђија наложи да у року од 60 дана предузме све радње да се поступак оконча.

Предлагачу се одређује примерена накнада за повреду права на суђење у разумном року у износу од 30.000,00 динара, као и износ од 6.000,00 динара на име трошкова поступка, који износ ће му се исплатити из буџетских средстава Р.С. опредељених за рад судова у року од три месеца, рачунајући од дана подношења захтева предлагача за исплату.

Захтев предлагача за износ преко досуђених 30.000,00 динара до тражених 200.000,00 динара на име примерене накнаде, **одбија се као неоснован.**

Образложење

Предлагач **З.М.** из И. поднела је путем пуномоћника дана 07.05.2015. године предлог ради повреде права на суђење у разумном року у ком је навела да је у својству тужиоца Основном суду у Старој Пазови, Судска јединица Инђија поднела тужбу ради поништаја решења, те исплате дугованих зарада као и припадајућих доприноса за социјално осигурање, те накнаду трошкова парничног поступка, дана 17.04.2012. године, који поступак се и даље води пред тим судом под бројем П1. 234/12. Даље се у предлогу наводи да је дана 08.05.2014. године суд донео пресуду којом усваја тужбени захтев, а која пресуда је укинута решењем Апелационог суда у Новом Саду број Гж1. 181/15 дана 11.03.2015. године. Предлагач сматра да јој је поступањем Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији повређено право на суђење у разумном року

загарантовано чл.32 Устава РС и чл.6 Конвенције о људским правима, те је предложила да се утврди да је у наведеном поступку повређено право на суђење у разумном року из чл. 6 Конвенције о људским правима и права на правично суђење из чл.32 Устава РС, с обзиром да се ради о суђењу у неразумном року. Такође је предложила да се обавезе Основни суд Стара Пазова, Судска јединица у Инђији да у року од 60 дана од дана доношења одлуке предузме све радње да се поступак оконча. Предлагач је тражила да јој се на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 200.000,00 динара као и трошкови састава предлога („жалбе“) по АТ С. од 45.000,00 динара и трошкови таксе по одлуци суда.

Овај суд је дана 24.08.2015. године донео решење посл. бр. 104/2015 којим је одбио захтев предлагача као неоснован. Врховни касациони суд је решењем посл. бр. Ржр. 209/2015 од 05.11.2015. године укинуо решење овог суда и вратио предмет на поновни поступак.

Поступајући по захтеву предлагача у смислу чл.8а и 8б Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08...101/13) Апелациони суд у Новом Саду је прибавио списе Основног суда у Старој Пазови, пословни број ПП. 234/12 (сада број ПП. 124/15) па је увидом у наведене списе утврдио:

Тужила З.М. из И. је дана 17.04.2012. године путем пуномоћника, адвоката Н.С. из И., поднела тужбу против туженог „Ш.с.“ ДОО из Н.Б., кога у поступку заступа директор Д.С., ради поништаја решења. Предмет тужбеног захтева је поништај решења о престанку радног односа, које је донео тужени дана ... . У тужби је предложено саслушање тужиље као странке, саслушање сведока Л.Б. и М.Б., М.Н. и Д.М., те је прикључено решење о отказу уговора о раду и друга писмена документација на коју се тужила у својој тужби позива.

Решењем од 18.05.2012. године суд је доставио туженом тужбу на одговор. Тужени је дана 20.06.2012. године путем поште поднео одговор на тужбу којим је предложио да се тужбени захтев као неоснован одбије у целости.

Суд је заказао рочиште за главну расправу за 22.01.2013. године, које је одржано, те је одређен временски оквир трајања парнице од годину дана. Рочиште за главну расправу одложено је за 12.04.2013. године.

Поднеском од 15.03.2013. године тужила је уредила тужбени захтев.

На рочишту за главну расправу које је одржано 12.04.2013. године саслушани су сведоци Л.Б., М.Б. и тужила З.М., те је наведено рочиште одложено за 14.06.2013. године и одређено да ће се на том рочишту саслушати Д.Н. и М.Н. у својству сведока и наложено је туженом да у року од 15 дана под претњом пропуштања достави сву медицинску документацију која се односи на конкретан догађај и предмет спора. Поднеском тужиље од 09.05.2013. године достављена је адреса за сведокињу М.Н., са које адресе је позив враћен као неуручен.

На рочишту за главну расправу које је одржано 14.06.2013. године саслушани су сведоци Д.М., те је исто рочиште одложено за 13.09.2013. године и одређено да се на наведено рочиште поново позове сведок М.Н. путем ПС И., те да се позове сведок Л.Б.

из Б., а суд је одредио да ће након саслушања сведока М.Н. одлучити о предлогу за економско-финансијско вештачење.

Рочиште од 13.09.2013. године је одржано и на истом рочишту је саслушан сведок М.(М.)Н. и Л.Б., те је одређено економско-финансијско вештачење на околност изгубљене зараде тужене на дан престанка радног односа до дана давања налаза. Истовремено је заказано рочиште за главну расправу за 13.11.2013. године. Записник са решењем о вештачењу достављен је вештаку 18.09.2013. године.

Вештак је поднеском од 09.10.2013. године поднео захтев за уплату трошкова вештачења, те је тужилја поднеском од 23.10.2013. године доставила доказ о уплати тражених трошкова на име вештачења.

Првостепени суд је дописом од 23.10.2013. године затражио од вештака враћање списка ради одржавања главне расправе, а поднеском од 25.10.2013. године вештак је поднео захтев за доставу судског списка, будући да су трошкови вештачења уплаћени.

На рочишту за главну расправу које је одржано 13.11.2013. године суд је констатовао да се цео спис предмета П. 234/12 налази код вештака Д.Ј. од 29.10.2013. године, због чега не постоји процесни услов да се одржи главна расправа, те је донео решење којим је одређено да се застаје са поступком до приспећа списка предмета са налазом вештака.

Вештак је доставио свој налаз дана 14.11.2013. године који налаз су странке примиле дана 19.11.2013. године.

Тужилја је поднеском од 13.01.2014. године навела да нема примедби на обрачун очекиване зараде али је изнела одређене примедбе на налаз вештака. Вештак је дана 07.02.2014. године доставио суду допуну свог налаза и мишљења која допуна је уручена странкама на рочишту за главну расправу дана 13.02.2014. године. Суд је одржао рочиште за главну расправу дана 13.02.2014. године, на ком рочишту је пуномоћник тужиоца тражио рок да изврши уређење тужбеног захтева с обзиром да му је на том рочишту уручена допуна налаза вештака од 07.02.2014. године, те је суд оставио тужилји рок од 8 дана да достави прецизирани тужбени захтев. Рочиште за главну расправу одложено је за 04.03.2014. године.

Поднеском од 21.02.2014. године тужилја је путем пуномоћника уредила тужбени захтев. Наведени поднесак достављен је туженом 27.02.2014. године.

На рочишту за главну расправу које је одржано 04.03.2014. године странке су се изјасниле на налазе вештака, како основни тако и допунски, а пуномоћник туженог је предложио одређивање другог економско-финансијског вештачења. Суд је на истом рочишту донео решење којим је продужено временско трајање парнице у трајању од 3 месеца, те је одређено да ће се примерак записника доставити вештаку с обзиром да су изнете примедбе на његов налаз, а након чега ће се одлучити о основаности предлога пуномоћника туженог за одређивање другог контролног економско-финансијског вештачења. Рочиште је одложено за 08.05.2014. године.

Вештак је поднеском од 28.03.2014. године изнео одговор на дате примедбе, те је исти поднесак експедован странкама 31.03.2014. године.

На рочишту за главну расправу које је одржано дана 08.05.2014. године првостепени суд је донео решење којим је одбијен као неоснован предлог туженог за одређивање другог контролног економско-финансијског вештачења, спроведен је доказни поступак читањем прикључене писмене документације, те је главна расправа закључена. Писано израђена пресуда од 08.05.2014. године експедована је странкама 14.05.2014. године.

Поступајући по жалби туженог Апелациони суд у Новом Саду донео је дана 10.12.2014. године решење број Гж1. 1819/14 којим се враћају списи предмета П1. 234/12 Основном суду у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији, ради спровођења провере и ради исправке првостепене пресуде. Ово решење приспело је у Основни суд у Сремској Митровици, Судска јединица у Инђији 29.12.2014. године. Даном 30.12.2014. године Основни суд у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији, донео је решење под бројем П1. 234/12 решење о исправци првостепене пресуде у погледу адресе односно седишта туженог.

Апелациони суд у Новом Саду донео је дана 11.03.2015. године решење Гж1. 181/15 којим је укинуо у усвајајућем делу пресуду Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији, посл. број П1. 234/12 од 08.05.2014. године, исправљена решењем под истим бројем од 30.12.2014. године и одбачена тужба у делу којим је захтевана уплата пореза, у преосталом делу предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ово решење приспело је у Основни суд у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији даном 02.04.2015. године. Суд је заказао рочиште за главну расправу за 06.07.2015. године, које рочиште је одржано, на ком су странке остале код својих навода и захтева, те је одређено временско трајање парнице у трајању од 6 месеци почев од 06.07.2015. године, а рочиште је одложено за 22.10.2015. године, те је одређено да ће се тужила позвати као странка ради саслушања и давања исказа на околности из другостепене одлуке.

Рочиште од 22.10.2015. године је одложено због болести судије за 25.11.2015. године. На рочиште од 25.11.2015. године није приступила тужила која је позвана ради саслушања, те је рочиште одложено за 22.12.2015. године. Тужени је поднеском од 10.12.2015. године доставио документацију (упозорење од ... године, изјашњење од ... године и решење о отказу од ... године). На рочишту од 22.12.2015. године тужила је саслушана, те је главна расправа закључена. Пресуда је експедована даном 15.01.2016. године.

Тужила је изјавила жалбу против исте пресуде даном 27.01.2016. године, а спис је запримљен у Апелациони суд у Новом Саду даном 04.03.2016. године на решавање по жалби.

Одредбом члана 32. став 1. Устава утврђено је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Чланом 10. Закона о парничном поступку прописано је да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року, да поступак спроведе

без одуговлачења, у складу са претходно одређеним временским оквиром за предузимање парничних радњи.

Разумни рок је оптимално потребно време да се одлучи о неком праву странке које је спорно, да би се отклонила неизвесност и странка имала сазнање о томе да ли јој то право припада или не, чиме се постиже и правна сигурност. Оправданост дужине поступка мора се ценити уз уважавање околности предмета као и критеријума: сложености предмета, понашања тужиоца и поступања суда, као и значаја предмета за тужиоца овде предлагача. Поступци у области радних спорова морају се решавати са посебном експедитивношћу јер се односе на професионалну ситуацију предлагача или његову егзистенцијалну угроженост.

Одредбом чл.195 ст. 3 Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05, 61/05, 32/13 и 75/14) која је била на снази у време подношења тужбе, било је предвиђено да судови морају правноснажно решити све спорове из радног односа у року од 6 месеци од дана покретања поступка. Одредбом члана 438. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...55/14) прописано је да у поступку у парницама из радних односа, а нарочито приликом одређивања рокова и рочишта, суд посебно води рачуна о потреби хитног решавања радних спорова.

По ставу Уставног суда РС и Европског суда за људска права исказаном у већем броју одлука, само она кашњења и неактивности која се могу приписати суду, могу довести до повреде права на суђење у разумном року.

Полазећи од утврђених чињеница о току поступка на који се позива предлагач, овај суд констатује да поступак у овој правној ствари од подношења тужбе (17.04.2012. године) до дана разматрања захтева предлагача траје пуне 3 године, а да је од подношења тужбе до доношења прве првостепене одлуке (08.05.2014. г.) која је укинута одлуком Апелационог суда, протекло 2 године, да је првостепени суд заказао и одржао 13 рочишта за главну расправу на којим рочиштима су извођени докази саслушањем странака, саслушањем сведока, спроведено је основно и допунско вештачење, те је прва првостепена пресуда донета дана 08.05.2015. године, која је експедована странкама дана 14.05.2014. године. Списи су враћени првостепеном суду са решењем којим је укинута првостепена пресуда дана 02.04.2015. године, те је суд заказао рочиште за главну расправу за 06.07.2015. године које је одложено за 22.10.2015. године и одређено временско трајање поступка од 6 месеци. Након укидања првостепене одлуке првостепени суд је допунио чињенично стање и донео је нову првостепену пресуду дана 22.12.2015. године, против које је тужиља изјавила жалбу, те се спис налази у овом суду на жалбеном решавању.

Међутим, имајући у виду да се у конкретном случају ради о радном спору, те ценећи значај истог за предлагача, овај суд налази да предметни поступак, посматрајући га као целину, неразумно дуго траје и да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року.

Полазећи од критеријума за утврђивање постојања повреде права на суђење у разумном року и то: сложеност предмета, понашање тужиоца и поступање суда, као и значај предмета за тужиоца, овде предлагача, у конкретном случају овај суд налази да је у поступку било релативно сложених чињеничних и правних питања, да је суд био активан али недовољно ефикасан у извођењу доказа неопходних за утврђење

релевантног чињеничног стања ради правилне примене материјалног права, да се ради о радном спору који је несумњиво значајан за предлагача, те овај суд у склопу свега наведеног, налази да укупно трајање поступка у периоду од скоро 4 године, укључујући и дугостепени поступак, представља неразумно дуги рок и да је повређено право предлагача на суђење у разумном року. При наведеном, ваља посебно ценити околност да је од дана подношења тужбе, до дана заказивања првог рочишта за главну расправу протекло 9 месеци, као и околност да је након враћања списка првостепеном суду на поновно одлучивање (02.04.2015. године) до заказивања првог рочишта за главну расправу (06.07.2015. године), мимо рока из члана 398. ЗПП, прошло пуна 3 месеца, (укупно 12 месеци неактивности првостепеног суда), што у сваком случају представља неразумно дуго време, на које предлагач није могао да утиче.

Имајући у виду дужину поступка пред првостепеним судом, овај суд је ценећи све наведене околности одлучио да се предлагачу исплати примерена накнада од 30.000,00 динара из средстава Р.С. опредељених за рад судова сагласно члану 8б. Закона о уређењу судова.

Приликом одлучивања о висини накнаде овај суд посебно ценио значај предмета за предлагача и дужину трајања укупног поступка од иницијалног акта, водећи рачуна о постојећој пракси Уставног суда РС, Европског суда за људска права у сличним случајевима и економским и социјалним приликама у РС, као и самој суштини примерене новчане накнаде којом се оштећеном пружа одговарајућа сатисфакција због неажурног поступања првостепеног суда, уз оцену понашања предлагача у току првостепеног поступка. Захтев за накнаду већу од досуђене одбијен је, јер је досуђена накнада од 30.000,00 динара примерена сатисфакција предлагачу и адекватна околностима случаја, те ће остварити сврху која њоме треба да се постигне.

Како је у време одлучивања о захтеву предлагача већ донета првостепена одлука, одбијен је захтев да се обавезе Основни суд у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији да у року од 60 дана од дана доношења ове одлуке предузме све радње да се поступак оконча.

Предлагачу су досуђени трошкови поступка у износу од 6.000,00 динара на име састава иницијалног акта од стране пуномоћника који је адвокат, а према адвокатској тарифи, сагласно успеху у поступку.

Са наведених разлога применом одредбе чл. 8а, чл. 8б. и чл. 15. ст. 2. Закона о уређењу судова, одлучено је као у изреци.

Судија

Габриела Миловановић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба у року од 15 дана од дана достављања. Жалба се подноси Врховном касационом суду, путем овог суда.